

[Rigmor Christensen.]

hjælp, bør det overvejes, om betalingen ikke snarere i alle tilfælde bør fastsættes som et månedligt beløb og ikke som en betaling pr. time. Hvis den fastsættes som timebetaling, er det dels meget belastende for de ældre, der trænger til megen hjemmehjælp, dels risikerer man, at de ældre sparer på hjemmehjælpen med den meget uheldige virkning, at de tidligere må indlægges på plejehjem.

Med disse bemærkninger skal jeg på mit partis vegne anbefale lovforslaget.

Gunhild Due: Det må hilses med glæde, at vi nu får de sidste vel ca. 10 pct. af kommunerne med ved at gøre husmoderafløsning og hjemmehjælp obligatorisk. Men jeg kunne ønske, at man samtidig ville gøre uddannelsen obligatorisk. Jeg tænker ikke så meget på det rent manuelle, men på behovet for at lære lidt om sociale forhold, om at omgås syge og lidt om de særlige problemer for pensionister. Nu bliver der også mulighed for at sende husmoderafløsere ud for at aflaste hjem med fysisk eller psykisk handicappede børn — noget, jeg ser med stor glæde, da behovet jo er stort; vi har tidligere påpeget det under behandlingen af andre love — men så tror jeg, det må være meget nødvendigt, at man har givet dem, man udsender, en vis forhåndsorientering, en vis viden om de problemer, de vil møde, når de kommer ud på sådanne opgaver. Jeg så derfor gerne kursus gjort obligatorisk, så hjælperne kunne være vel rustede til de mangehånde opgaver, de skal løse. Måske kunne man lave nogle kursus på amtsbasis og måske i etaper, sådan at de husmoderafløsere, som ikke mener at kunne være hjemmefra så lang tid ad gangen, på den måde også kunne komme med.

Det ville også åbne for mere ensartede lønninger, hvad jeg mener må tilstræbes. I lovforslaget står, at afgørelse om bistand og betaling herfor afgøres af kommunen, og at en sådan afgørelse ikke kan indankes for andre instanser. Det mener jeg er meget forkert, for jeg tror, at der stadig kan findes mindre kommuner, som har deres helt særegne opfattelse af, hvordan loven skal administreres. Derfor mener jeg, at afgørelserne burde kunne indankes på en

eller anden måde. Jeg ved godt, at man så vil henvise til det, man altid henviser til i denne tid, nemlig at vi får nogle stor-kommuner, når kommunalreformen er gennemført, og så skulle man være ude over disse problemer. Men det er jeg slet ikke sikker på, man er. Jeg mener stadig væk, at det altid vil være nødvendigt at have en ankeinstans, fordi der kan sidde nogle mennesker, som har misforstået måske ikke lovens bogstav, men dens ånd, og fortolker den på deres egen måde. Jeg mener, man må have en mulighed for at indanke de forskellige bestemmelser.

Jeg vil også gerne sætte et spørgsmålstegn ved den praksis, man har med forskellige lønsatser for afløsere i henholdsvis hovedstad, købstæder og landkommuner. Jeg synes, vi snart skulle væk fra dette.

Jeg ser med glæde på muligheden for at få husmoderafløsning til hjem, hvor der er syge børn, og hvor begge forældre er udearbejdende. Jeg ved, at man i en af Københavns omegnskommuner praktiserer en sådan ordning og dér har telefonvagt uden for normal kontortid, så der kan ringes efter afløsning også om aftenen. Børn bliver jo tit pludselig syge — og jeg går ud fra, at det netop også er disse tilfælde, man har i tankerne, når man siger, at lægerekvisition kan følge senere. Men ligesom fru Lis Groes ser også jeg gerne, at vi får en bestemt regel om dette med lægerekvisitioner og især måske i tilknytning til børn. Det er jo dog sådan, at børn meget ofte bliver pludselig syge og måske kun er syge en 3-4 dage, så at man måske egentlig ikke behøver at sende bud efter læge af den grund. Jeg synes, det ville være meget rart, hvis man fik en bestemmelse, så man i disse tilfælde på en eller anden måde kunne få fat i en husmoderafløser; og jeg vil spørge, om vi ikke i udvalget kunne få at vide, hvordan ordningen fungerer dér, hvor man har praktiseret den. Måske kunne det tjene som vejledning for eventuel udarbejdelse af cirkulære.

Må jeg til sidst sige, at det jo er godt nok, at vi laver en sådan lov; men jeg har mødt lidt for mange sogneråd ude omkring i landet, som fortæller mig, at de da meget gerne vil indføre den slags ting, men de kan ikke skaffe den fornødne hjælp, de kan ikke skaffe husmoderafløsere, og det skyldes